

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg skal bare sige, jeg glæder mig til, at vi i udvalgsarbejdet skal se nærmere på det og på de tal, som hr. Brixtofte har skrevet i bemærkningerne. For jeg kender nogle undersøgelser, som vi selvfølgelig skal forsøge at få frem i denne forbindelse, undersøgelser, som siger noget om, hvem der hjælper f. eks. med opvasken. 11 pct. af mændene hjælper med opvasken. Hvordan kan man tale om frihed, når kvinder har dobbeltarbejde i hjemmene, i den grad at det naturligvis tvinger dem til at sige: vi orker ikke andet end deltid? Hvis vi bliver ved med at gå den vej, får de lov at stå med det dobbeltarbejde til evig tid. Det vil jeg ikke ret gerne være med til, og derfor vil jeg gerne gå den anden vej. I øvrigt, hr. Brixtofte, tror jeg ikke, der er nogen, der herfra har talt om, at man vil forbyde deltidsarbejde. 40 pct. af de kvinder, der er på arbejdsmarkedet i dag, arbejder på deltidsarbejde. Det, jeg har givet udtryk for, var, at det skulle formindskes, fordi det ikke kan nytte noget, at kvinder skal fastholdes i denne dobbeltarbejdende rolle hele deres liv.

(Kort bemærkning).

Bolvig (RV):

Fru Lilli Gyldenkilde, mænd er superegoistiske. Hvor mange heltidsarbejdende kvinder tror fru Lilli Gyldenkilde der også vasker op, surt? Hvad er så mest surt, efter en heltdagsdag eller efter en halvtidsdag?

Anden næstformand (Ninn-Hansen):

Ja, jeg er ikke sikker på, vi kan klare opvasken nu.

Brixtofte (V):

Jeg tror ikke, at der er uenighed om, at såvel mænd som kvinder i fremtiden og også nu, hvor det kan lade sig gøre, hvor man selv ønsker det, skal dele arbejdet derhjemme. Jeg har jo selv forstået, at det ikke hedder, at man hjælper eller giver en hånd med, men at man deler arbejdet. Man skal ikke stå og vente på som mand, at man får en tak, hvis man gør en indsats. Det er noget, der skal deles, det er vi 100 pct. enige om. Men det er overhovedet ikke noget argument imod at

give kvinderne og mændene en frihed til selv at vælge arbejdstidens længde.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg var godt klar over, når man nåede ned til opvasken, var det noget, man begyndte at more sig over. Det er jo heller ikke tilfældigt, at efter at mændene er begyndt at vaske op, så vrimler det med opvaskemaskiner rundt omkring.

Anden næstformand (Ninn-Hansen):

Jeg gør opmærksom på, at forslaget ikke omfatter noget med opvask. Det er det, der bevirker min indgriben.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Nej, men deltidsarbejdet for kvinder har taget så stort et omfang, fordi de har dobbelt arbejde. I det dobbelte arbejde ligger der altså også en opvask.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Ninn-Hansen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om tilskud til læplantning.

(Lovforslag nr. L 65. Fremsat 7/11 80).

Anden næstformand (Ninn-Hansen):

Hvis nogen af ordførerne samtidig ønsker at gøre bemærkninger om den næste sag: forslag til lov om ændring af lov om tilskud til produktions-, beskæftigelses- og miljøfremmende foranstaltninger i det private

[Anden næstformand]

skovbrug, er det tilladt, dog uden forlænget taletid.

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Helmar Sørensen (S):

Lovforslaget, der førstebehandles i dag, er planlagt at træde i kraft fra 1. april 1982. Umiddelbart kan man nok mene, at det er kommet i god tid. Lovforslaget er imidlertid et led i regeringens beskæftigelses- og erhvervsfremmepolitik, så man må nok sige, at tidspunktet ikke kan være for tidligt. Vedrørende læplantning må man tage hensyn til produktion af de rigtige planter. Nu er det løvtræer, der skal bruges, i stedet for tidligere gran, ligesom planlægning af arbejdets udførelse må have en rimelig tid.

Selv bor jeg i Vestjylland og kender læhegnets betydning. Hvis nogen er i tvivl om effekten, bør man besøge vor egn en forårs- eller efterårsdag, når stormen raser.

Landbrugsudvalget var i sommer på en besigtigelsestur for bl.a. at se på læplantning. Jeg er sikker på, at de udvalgsmedlemmer, der deltog i turen, alle kan anbefale lovforslaget. Måske kunne vi ønske flere midler afsat til formålet, men det tillader vor økonomiske situation ikke. Men jeg bemærker dog med glæde, at man i stedet for de tidligere 700–1.000 km pr. år nu kan plante fra 1.000 op til 1.250 km. Tilskudsordningen administreres af Det danske Hedeselskab. Det glæder mig, at man her arbejder på, at det afaldstræ, der fremkommer ved udskiftning af gamle hegn, nu tænkes anvendt på en samfundsmæssigt fornuftig måde.

Jeg skal slutte med at give ministeren socialdemokratiets garanti for et positivt udvalgsarbejde, og som i 1976 er jeg ikke i tvivl om, at langt de fleste af folketingets partier støtter lovforslaget. Jeg håber derfor, at lovforslaget bliver færdigbehandlet hurtigt i udvalget.

Henrik Toft (V):

Da venstres ordfører vedrørende dette lovforslag, hr. Øllgaard, er forhindret i at være til stede, skal jeg sige følgende:

Venstre mener, at læplantningen opfylder mange gode formål. Det har stor landskabelig og klimatisk værdi og stor landbrugs-

driftsmæssig værdi, og flere andre gode virkninger kunne nævnes.

Venstre mener også, at det er af største værdi at have stabilitet i læplantningsarbejdet, og derfor er det fornuftigt at fastlægge rammerne for en årrække. Her er der for en gangs skyld også et lovforslag, hvor vi ikke er bagefter. Det er lykkedes at organisere læplantningsarbejdet godt og stabilt både på det folkevalgte organisatoriske plan og hvad angår den praktiske fysiske udførelse. Derfor vil venstre tilsige en velvillig udvalgsbehandling af forslaget.

Foranlediget af formandens bemærkninger skal jeg på hr. Niels Anker Koføeds vegne sige om lovforslag nr. L 66, at venstre også vil give det en positiv behandling i udvalget.

Burgdorf (KF):

Jeg må gøre formanden opmærksom på, at jeg snakker kun om læplantningslovforslaget. Jeg kan nu ikke sådan falde i stor rørelse over det erhvervsfremmende i dette lovforslag. Men det forhindrer ikke, at jeg mener, at lovforslaget i sig selv er ganske udmærket. Det er jo en kendsgerning, at stadig blæser vestenvinden, og en gang imellem fyger det med sand og jord. Derfor er det ganske udmærket med læplantninger på visse egne.

Det er jo en kendsgerning, at mange af disse læhegn efterhånden er ved at blive gamle og udslidte og skal udskiftes. Derfor synes det at være ganske udmærket, at der kan plantes nye også med hjælp fra det offentlige, dér hvor der trænges til det. Også nye læplantninger er der sikkert brug for mange steder.

Vi vil se velvilligt på dette lovforslag.

Ernst Schmidt (FP):

De to forslag, som må behandles samtidig, er begge to forslag om tilskud. Fremskridtspartiet har jo altså ikke i sit program noget om, at man vil gå ind for tilskud. Men når jeg nu næsten er blevet opfordret til at sige noget om læplantning uden at gøre større blæst af det, så kan jeg godt sige, at jeg er tilhænger af læplantning. Jeg var med på den tur, som landbrugsudvalget arrangerede, og vi så, hvordan læplantninger blev plantet, hvordan hegnene virkede, og jeg kan sige, jeg synes, det var godt med læplantning. Det er så godt, at jeg selv har været med til at

[Ernst Schmidt]

plante mange kilometer på min egen mark og synes, det er en ganske glimrende investering. Det, der er galt i dag, er, at landbruget ikke har penge til det, og at det får en dårlig behandling i hele lovgivningen. Man prøver at lappe lidt her og give det til et par træer hist og pist og den slags. Det mener vi er en helt forkert politik at føre. Vi går altså ikke ind for at bevilge penge på den måde. Vi går ind for, at landbruget skal have råd til at plante de træer, det har brug for.

Med hensyn til de mindre skovbrug, ja, så gør det samme sig gældende dér.

Bjørn Poulsen (SF):

Der findes nok ikke mange mennesker, der ikke er tilhængere af læhegn, og vi, der kommer fra Jylland, og ikke mindst vi fra det nordlige Jylland, er i hvert fald meget store tilhængere af det. Jeg kan da også på SFs vegne støtte forslaget om tilskud til læplantning. Men jeg vil da bede landbrugsministeren næste gang om at skrive nogle beløb på, så det ikke er nødvendigt, at man skal igennem det digre værk, der hedder finansloven, for at finde ud af, hvor mange penge det egentlig talt drejer sig om. Men lad det være en sidebemærkning, hvad angår tilskud til læplantning.

Lovforslag nr. L 66 er jo et forslag, vi har set før, og et forslag, som altid får mig til at blive i godt humør. Jeg synes, det er en kuriositet, at man i det hele taget vil lave et forslag af den slags, men vi kan vel regne med, at det er noget, der bliver vedtaget, og den hyggelige snak over eller i læhegnet mellem naboerne skal jo nok fortsætte i fremtiden om, hvor meget der skal ryddes op i hinandens skove.

Jeg kunne faktisk have haft en positiv holdning til forslaget, hvis man ligesom på en eller anden måde havde en lille bitte smule kontrol over, hvem det egentlig var, der skulle lave dette arbejde. Nu kommer landbrugsministeren jo fra socialdemokratiet, som har været med til at lave arbejdsmarkedsnævne og den slags ting. Ville det ikke være en idé, at man f. eks. satte dem til at kontrollere, at det, skal vi sige, var folk, der blev ansat til at lave den slags arbejde, og ikke noget, man gik og lavede hos hinanden som gode naboer og fik lidt tilskud til? Men som lovforslag nr. L 66 ligger her, kan jeg

ikke støtte det. Det kunne jeg heller ikke sidst; og jeg må indrømme, jeg synes nok, at pengene kan bruges på andre måder, betydelig bedre end det, der sker her.

Janne Normann (RV):

Det er uforståeligt for mig, hvad SF har imod småskovejerne. Netop de små skove spiller en så stor miljømæssig rolle og så stor en rolle for almindelig naturnydelse. Men jeg skal bare på det radikale venstres vegne sige, at vi giver tilslutning til såvel lovforslag nr. L 65 om tilskud til læplantning som til lovforslag nr. L 66 om produktions-, beskæftigelses- og miljøfremmende foranstaltninger i det private skovbrug.

Bollmann (CD):

Som det er fremgået, er der både med dette og de følgende 4 forslag tale om opfyldelse af en del af majforliget, der vedrører erhvervs- og beskæftigelsesfremme. Jeg vil gerne tillade mig allerede nu at meddele ministeren, at man kan forvente CDs positive medvirken til samtlige 5 forslag.

Keld Albrechtsen (VS):

Jeg er i stand til at gøre det kort for begge de to lovforslags vedkommende. Der er tale om forslag, som indebærer støtte til kapitalen. Det går vi ikke ind for, og da vores ordfører, som jeg skal repræsentere i denne anledning, ikke er her, vil jeg ikke gå meget i detaljer med forslagene. Jeg vil blot sige, at vi ikke kan støtte dem.

Alfred Hansen (DR):

Det er en forudsætning for et rentabelt landbrug, at man i Vestjylland og Midtjylland har mulighed for at plante læhegn. Vi er imidlertid i retsforbundet af den opfattelse, at det gerne skulle være en fornuftig investering, så det blev en givtig investering, man her foretager. Det er også mit indtryk, efter det kendskab jeg har til Midt- og Vestjylland, at det i allerhøjeste grad kan betale sig, også selv om staten ikke lader sig involvere i en tilskudsordning.

Jeg kunne forstå på socialdemokratiets ordfører, at socialdemokratiet ønskede hurtigst muligt at få forslaget vedtaget. Det kan jo så være udtryk for, hvad jeg dog næppe tror, at regeringen disponerer over en del

[Alfred Hansen]

penge, som den ikke rigtig ved hvad den skal bruge til. Jeg synes nok, at finansloven og de øvrige besparelser, der finder sted, er udtryk for noget andet. Man kunne da have lyst til at give tilskud til mange ting, hvis det var sådan, at vi disponerede over tilstrækkeligt med kapital, som vi ikke rigtig vidste hvad vi skulle gøre ved. Men forholdet er jo det, at vi ikke har de penge, at vi skal ud at låne dem, at man gældsætter kommende generationer for at kunne agere en slags julemand her op til julemåneden; det er en slags julegaver, man kommer med. Vi har ikke mindre, tror jeg, end fem forslag i landbrugsministerens regie, og han er jo gavmild i dag; om det så er for at råde bod på den afvisning, han præsterede i går over for landbruget, skal jeg ikke kunne sige, men jeg synes i hvert fald ikke, at landets velstand er af en sådan art, at vi kan tillade os den slags tilskudsordninger. Det bygger vel også mere på traditioner, og så er det jo en god socialdemokratisk tanke, at man skal give tilskud. Jeg kan så beklage, at liberale partier ikke holder den liberale fane højt og frabeder sig enhver form for tilskud og indblanding i erhvervslivet.

Vi ser gerne, at landbruget får bedre vilkår, men så må de have højere priser for deres produkter, så det kan betale sig at investere, og så de får råd til at investere i læplantning m. v. Retsforbundet afviser såvel L 65 som L 66.

Landbrugsministeren (Poul Dalsager):

Jeg takker for den generelt set store tilslutning til dette lovforslag. Jeg beder ikke hr. Burgdorf om rørelse; bare han tilslutter sig forslaget, er jeg tilfreds.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Ninn-Hansen):

Jeg forslår, at lovforslaget henvises til landbrugs- og fiskeriudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om tilskud til produktions-, beskæftigelses- og miljøfremmende foranstaltninger i det private skovbrug.
(Lovforslag nr. L 66. Fremsat 7/11 80).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Stavad (S):

Det forslag, vi her skal behandle, indeholder en forlængelse af den ordning, hvorefter mindre, private skovbrug kan opnå tilskud til produktions-, beskæftigelses- og miljøfremmende foranstaltninger. Beløbsrammen for 1981 er fastsat til 5 mill. kr. og vil i årene 1982-85 blive fastsat ved behandlingen af de årlige finanslove.

De foranstaltninger, som loven tilsigter at iværksætte, er kendetegnet ved, at omkostningerne primært hidrører fra de mandskabstimer, der skal anvendes; altså er området velegnet, når der skal sættes ind med beskæftigelsesfremmende foranstaltninger. Tilskud kan således også kun opnås til den arbejds løn, der medgår til det pågældende arbejdes udførelse.

Ordningen har været meget populær blandt ejere af mindre skovejendomme, hvilket fremgår af de mange ansøgninger, som langt har oversteget den fastsatte beløbsramme. Der er således mange positive træk i loven. Jeg vil dog gerne komme med et enkelt eksempel fra mit eget område, som jeg vil bede ministeren se på.

Det drejer sig om et tilfælde, hvor en lokal SiD-afdeling har konstateret, at en skovarbejder, som er fuldtidsbeskæftiget, har udført tilskudsberettiget arbejde i weekenderne. Dette strider i alle henseender mod lovens klare intentioner, hvorfor jeg vil anmode ministeren undersøge, om der i den forbindelse er sket misbrug, og om de gældende regler og administrationen heraf giver mulighed for sådanne omgælder.

Jeg er vidende om, at den omtalte sag er fremsendt til udtalelse i landbrugsministeriet, og vi kan eventuelt vende tilbage til sagen under den videre udvalgsbehandling.